

LUND UNIVERSITY

EU-klarspråk om bosättningar

Persson, Anders

Published in:
Svenska Dagbladet

2013

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Persson, A. (2013). EU-klarspråk om bosättningar. *Svenska Dagbladet*.
http://www.svd.se/opinion/brannpunkt/eu-klarsprak-om-bosattningar_8634416.svd

Total number of authors:

1

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

SvD OPINION

EU-klarspråk om bosättningar

EU:s nya riktlinjer mot de israeliska bosättningarna biter redan. Riktlinjerna är utan tvekan den mest signifikanta EU-aktionen i konflikten på över 30 år. Det skriver Anders Persson, statsvetare vid Lunds universitet.

19 oktober 2013 kl 01:26

BRÄNNPUNKT | ISRAELISK-PALESTINSKA KONFLIKTEN

Riktlinjerna är en potentiell "game-changer" i den över hundraåriga konflikten i Mellanöstern.

Anders Persson

Mitt under den svenska högsommaren, när stora delar av Europas befolkning befann sig på semester, utfärdade EU-kommissionen nya riktlinjer för hur unionen ska förhålla sig till de israeliska bosättningarna. De nya riktlinjerna klargör att inga EU-bidrag, priser eller annan finansiering får gå till de israeliska bosättningarna på Västbanken, i östra Jerusalem och på Golanhöjderna. Viktigast av allt – de nya riktlinjerna innehåller även en klausul som kräver att den israeliska regeringen i framtida avtal med EU skriver under på att de här områdena inte tillhör Israel – något som ingen israelisk regering, allra minst den nuvarande, någonsin kommer att

göra.

Den israeliska regeringen har svarat EU att den inte kommer att ansluta sig till Horizon 2020, ett 80 miljarder euros forskningsprojekt som börjar den 1 januari 2014 (samma dag som riktlinjerna börjar gälla), ifall EU inte ändrar riktlinjerna mot bosättningarna. Fastän stora belopp är inblandade handlar det här inte om pengar, varken för Israel eller EU. För Israel handlar det om att legitimera sin kontroll över de områden man tog i kriget 1967. För EU handlar det, tvärtom, om att delegitimera vad man ser som Israels illegala ockupation av de här områdena.

De nya riktlinjerna är utan tvekan den mest signifikanta EU-aktionen i konflikten på över 30 år, sedan Venedigdeklarationen 1980 som förespråkade palestinskt självbestämmande och samtal med PLO. Riktlinjerna visar med all tydlighet den potential som finns för EU att bli en mäktig aktör i konflikten, i stället för att rutinmässigt finansiera en alltmer irrelevant fredsprocess som inte lett någonsin under de senaste 20 åren.

Det står också klart att riktlinjerna innebär en ny typ av policyredskap för EU, potentiellt mycket effektivt, eftersom det är av största vikt för ett litet postindustriellt land som Israel med en stor high-tech-baserad exportindustri att vara del av det internationella forskarsamhället. På så vis representerar de nya riktlinjerna en mäktig kombination av det som statsvetare kallar hård och mjuk makt. Mest av allt – riktlinjerna visar EU:s potential att använda sin normativa, legitimerande makt i konflikten, som ett exempel för andra att följa.

I min egen och andras forskning blir det alltmer klart att EU vuxit fram som en betydande normativ och legitimerande makt i världspolitiken. Många andra aktörer runt om i världen iakttar noga hur EU agerar, röstar och talar i olika frågor i världspolitiken. Detta gäller även i den israelisk-palestinska konflikten där EG/EU först av alla internationella aktörer legitimerade palestinska rättigheter på 70-talet, självbestämmande på 80-talet och en stat för palestinierna på 90-talet. Alla sidor i konflikten, inklusive palestinierna själva, häcklade EG/EU när dessa idéer en gång lanserades. I dag utgör de en stor del av vad som kallas för tvåstatslösningen av konflikten.

Politiska bedömare har ofta använt stora ord för att beskriva små händelser i den här konflikten och det kan mycket väl vara så att riktlinjerna inte kommer att förändra någonting: antingen därför att de i slutändan kan komma att bli urvattnade eller inte implementerades fullt ut, eller därför att det helt enkelt är för sent att göra något åt Israels ockupation. Men för att använda en amerikansk term, riktlinjerna är en potentiell ”game-changer” i den över hundraåriga konflikten i Mellanöstern. Symboliskt är de att betrakta som en modern Balfourdeklaration – den första betydande deklARATIONEN någonsin mot bosättningarna av en stormakt i världspolitiken. Det är därför Benjamin Netanyahu har sagt till israeliska medier att Israels oförmåga att stoppa EU från att utfärda riktlinjerna är det största diplomatiska misslyckandet i Israel på 30 år (ett uttalande som inte säger lite för de som är bekanta med israelisk politik). Det kan mycket väl vara så att den 1 januari 2014, när riktlinjerna träder i kraft, kommer att bli ihågkommen som dagen då det började gå utför på allvar för Israels bosättningar.

ANDERS PERSSON

statsvetare vid Lunds universitet, har nyligen disputerat på en avhandling om EU:s roll i den israelisk-palestinska konflikten

En version av artikeln har tidigare publicerats bland annat i European Voice och Huffington Post